

[Alfred Jensen.]

kan jo i hvert Fald forsøge med de 2½ Mill. Kr.

Jeg forstaaer, at Stillingen her i Folketinget er saaledes, at der ikke i et eneste Parti er fuld Tilslutning til Tanken om Tipstjeneste. Jeg konstaterer, at et enkelt Parti — og senere bliver det vel 2 Partier — gaar direkte mod Lovforslaget. Hertil kommer saa, at Ordføreren for Det konservative Folkeparti ønskede at udsætte Lovforslagets Ikrafttræden i to Aar, selv om det vedtages nu, og for at Idrætten ikke skulde mangle Penge, foreslog han, at man i de Par Aar bevilgede Pengene paa Finansloven. Jeg vil foreslaa til Overvejelse, at man gør det omvendte: at man bevilger Penge paa Finansloven, og at vi saa overvejer, om vi vil gennemføre Lovforslaget om Tipning.

Tholstrup: Vi anser Idrættens Betydning for at være af saa stor Vigtighed for den sunde Opdragelse ved baade at give ranke Rygge og rette Karakterer, at vi meget nødtigt ser Idrætten misbrugt i andre Interessers Tjeneste. Men nærværende Lovforslag fristes man til at betragte som et Skatteforslag, hvilket tydeligt understreges ved, at Staten først og fremmest skal have 20 pCt. af Indskudsbeløbet, medens Idrætten først vil faa sin Andel, naar Regnskabet fremviser et Overskud. Vi maa derfor betragte det som et maskeret Skatteforslag.

Den højtærede Finansminister sagde i sin Fremsættelsestale, at der fra alle Sider er givet Udtryk for, at Idrætten havde Støtte behov. Dette er ikke rigtigt — i hvert Fald ikke en saadan Form for Støtte —, og jeg har den højtærede Minister mistænkt for, at han mener, at Staten har Støtte behov gennem Idrætsmændenes Tilskud: Man taler om, at det er Idrætsfolk, der i særlig Grad vil spille, men da de tabende skal af med 10 Kr. for hver 35 Øre, der kommer Idrætten til gode, endda minus Idrættens egne Administrationsudgifter, minder denne Form for Støtte lidt for meget om den vanskeligste af alle Idrætter, nemlig Kunsten at løfte sig selv op ved Haaret.

Foruden min ringe Person, som talte kraftigt mod Forslaget i forrige Samling, har De danske Gymnastikforeninger med deres 200 000 Medlemmer samt Landsdelingsførerforeningen, Højskolerne o. s. v. taget skarp Afstand fra Forslaget, hvilket vil sige, at ca. Halvdelen af aktive Idrætsfolk er imod. Endvidere har Professor Emanuel Hansen, som er Rektor for Danmarks Højskole for Legemsøvelser, taget kraftigt til Orde imod Tanken om Tipstjeneste. Han

udtaler — jeg udbeder mig Tilladelse til at komme med dette og flere Citater —:

„...at Idrætten i de fleste Lande staaer over for en alvorlig Krise, der først og fremmest skyldes den af store økonomiske Interesser fremkaldte Popularisering og Overvurdering af Konkurrenceresultatet og den dermed følgende Tendens til en mere eller mindre maskeret Professionalisme. I Stedet for de værdifulde Egenskaber, som en fornuftig dyrket Idræt kan udvikle hos Udøveren, bliver Resultatet Ensidighed i Træningen, Klubfanatisme, Misundelse, Primadonnanykker, Selvovervurdering o. s. v.“

Højskoleforstander Damgaard Nielsen, Ryslinge, udtalte i Søndags, at en Appel til Spillelidenskab ikke er sund, men det værste er, at en Tipstjeneste i sine Virkninger vil fremme Professionalisme og Stjerne dyrkelse. Danmark har hidtil været det Land, der bedst har kunnet holde sin folkelige Idræt paa Amatørstadiet, men en Tipstjeneste vil her bryde et Dige ned. Vore Lovgivere bør erindre, at vort Lands Ungdom ikke er Trav- eller Galopheste.

Vi fra vor Side kan ikke se, at det er en Statsopgave at sætte flere Lotterier i Gang — vi har saamænd nok af den Slags i Forvejen. Det er imod Retsprincippet at tage fra den ene Gruppe Borgere og give til en anden Gruppe. Derfor taler Retsforbundets Program ogsaa kun om Støtte til abnorme Individuer, saasom Invalider o. lign., som ikke selv er i Stand til at bjerge sig Føden — men sandelig ikke om Støtte til sunde og stærke, oven i Købet Idrætsfolk. En anden Sag er det, at disse som tvungne Medlemmer af vort Samfund under det nuværende bureaukratiske Styre i den Grad gennem Skatter og Afgifter plyndres for deres arbejdsskabte Indtægter, at de snart ikke længere har Raad til at være frivillige Medlemmer af en Idrætsforening. Men var det saa ikke en mere værdig Opgave for dette høje Ting, at vi skabte saadanne Forhold, at den danske Ungdom faar Lov til at beholde og selv disponere over sin Indtægt. Til en saadan Lovgivning kan man trygt regne med Retsforbundets Medarbejderskab, og vi skal gerne anvise farbare Veje til dette Maals hurtige Opnaelse. Det vilde være til Gavn for hele Befolkningen, om vi mere blev henvist til at klare vore Problemer selv, hver især; det vilde give ranke Rygge og rette Karakterer ogsaa for dem, der ikke kommer ud paa Sportspladserne.

Regeringens høje Chef sagde i sin Aabningstale, at hans Maal var Genopbygningen og en højere Lefevod for det brede